

overwogen heeft, doch de onzekerheid wat ons in Groningen te wachten zou staan, deed hem tenslotte besluiten in Wijngaard, ongeveer 7 K.M. voor Leeuwarden, bij wijze van protest tegen de slechte regeling, den locht te staken". Men zal het met ons eens zijn: tusschen beide lezingen bestaat een groot verschil. Men heeft inmiddels slechts die van den heer Toe Laer te aanvaarden. Hij was de man in kwestie; zijn verklaring is verder kort en bondig; en lijkt ons eerlijk. Dit oordeel sluit echter nog geenszins een accoord-gaan met des heeren Toe Laer's opgeven in Dienaangaande behouden wij ons een oordeel voor. Het gaat hier slechts om het mysterie Wytgaard! En te dien opzichte doet, vooral nu, de lezing van den heer Roessingh vreemd aan, ja, mag als de oorzaak van al dat geharrewar genoemd. Hadde deze reisgezel des heeren Toe Laer ietwat bezadigder, minder onhandig en niet zoo overwel digend — men denke slechts aan Toe Laer's protest te Wytgaard — geschreven, er zou niet zulk 'n leven zijn gemaakt om dit omeletje. In het laatste, reeds aangehaalde, nummer van „Het

Motorrijwiel" is de heer Roessingh ook nog eens aan het woord. Ook dat stuk is onhandig. Anderen worden daarin als „mysterie-fabrikanten" aangeduid. Edoch, er was slechts één verwekker van geheimzinnigheden, en die verwekker was de heer Roessingh. Overigens haalt de eenmaal felle, ingezonden-stukken-schrijver reeds aardig bakzeil. Het doet ietwat wrang aan, hem, na zijn kritiek op den heer Citroen, weer van den „geachten collega, van den serieuze en buitengewoon actieven secretaris" te hooren reppen. Verder betuigt de heer Roessingh zijn spijt, dat het door hem geschrevene zooveel beroering heeft teweeg gebracht. Dat haal je intusschen de duivel! Het geschrijf was verwarring-stichtend te over. Berouw komt echter nooit te laat! En tenslotte zijn wij het met den heer Roessingh nog roerend eens — mooier kan 't toch niet — waar hij verklaart, dat een kalme kritiek wel tot meningsverschil, doch niet tot oneenigheid behoeft te leiden. Bravo! De heer Roessingh dient echter nog te leeren, wat *halme*, en vooral *duidelijke* kritiek is... LEO LAUER.

Geen ruilhandel!

Van het „Comité ter bevordering van Openluchtsport" te 's-Gravenhage ontvingen wij het volgende schrijven: „Waarschijnlijk is het voor U niet van belang ontbloeit, dat a.s. Zondag 6 Juni de door ons Comité georganiseerde Mobilisatie-Wandeltocht zal plaats vinden. Indien door Uwe Directie kan worden toegezegd eene afdruk van de door Uwe fotograaf te nemen opnamen, kan ZEd. voor een toegangsbe wijs, zoowel voor Houtrust als het H.V.V. terrein zich wenden tot ons secretariaat".

Ons antwoord op dit communiqué kan kort zijn. Wij vermeenden, dat tot op heden de pers, ook de geillustreerde pers, bij sportieve evenementen vrijheid van beweging had, dat die vrijheid niet gekocht behoeft te worden, zij het dan ook door een simpel-foto-drukje. Waar het voornoemde comité blijkbaar een andere meening is toegedaan, achten wij het beter, een soortgelijken ruil-handel niet aan te gaan, integendeel, kalm-weg den bedoelden wandel-tocht te negeren.

Wij publiceerden in dit seizoen nog geen Golf-illustratiën. De laatste Zaterdag bood een schoone gelegenheid hiertoe. Toen toch vond op de links bij Haarlem de maandelijksche Bogey Competition plaats der Kennemer Golf Club, van welke gebeurtenis onze fotograaf onderstaande snapshot, vervaardigde. Het eerste kiekje toont den heer Eekhout tijdens het spel, terwijl de heer Verschuyf toe-kijkt. Daarnaast ziet men een der prijswinnende dames, Mevrouw Van Tienhoven, in actie. Beneden links zijn de heeren Schorer (links) en Van der Vliet afgebeeld, terwijl men rechts den heer Deutz van Lennep in het veld aanschouwt. Wij zullen ook van de volgende, meer belangrijke, Golf-wedstrijden hier te lande snapshots in ons tijdschrift afdrucken.

C. Houttuin & Co., Arnhem.